

бере войскъ и свалилъ противника си. Послѣ отышлъ въ Италиѣ възъ папъ-тѣ, който пакъ го былъ отлѣчилъ отъ църквѣ-тѣ. Хенрихъ призеъ Римъ; а Григорій побѣгнулъ въ Южнѣ Италиѣ, дѣто наскоро умрѣлъ (1085 год.). Прѣмници-ти на Григория VII продлѣжявали борбѣ съ царя, кляли го и повдигали срѣщю него вассалы-ты. Хенрихъ умрѣлъ всрѣдъ борбѣ-тѣ. Тя ся протакала и на врѣмя-то на сына му Хенриха V. Найсетѣ царь-тѣ (Хенрихъ V) и папа-та (Каликстъ II) свързали въ Вормсѣ миръ, нареченъ *Вормскый конкордашъ* (1122 г.). Спорядъ тоя конкордатъ царь-тѣ ся отреклъ отъ симоніѣ-тѣ и инвеститурѣ-тѣ; нѣ оставилъ за себеси малкѣ правдинѣ да дава земи на духовны-ты на ленны уврѣзы (сир. да гы има свои вассали). Така и двѣ-тѣ страны направили устѣпки; нѣ папа-та спечялилъ.

Хохенштауфени. Съ смърть-тѣ на Хенриха V (1125 год.) ся довършилъ Франконскый царскый корень. Подырь 12 години, на германскый прѣстолъ былъ въскаченъ родъ-тѣ на швабскы-ты херцоги Хохенштауфени, наречени така отъ имя-то на еднѣ отъ укрѣплены-ты сграды въ Швабиѣ. Първый царь отъ тоя родъ, *Конрадъ III* ся принудилъ да вдигне бой съ силнѣи си противникъ Хенриха Горделивый, ксѣи то владалъ двѣ херцогства, Саксоніѣ и Бавариѣ, и искалъ самъ да сѣдне на германскый прѣстолъ. Токо-речи цѣла Германия ся раздѣлила на двѣ страны; на баварскѣ и швабскѣ или *Велфи и Хибелины* (Баварскы-ти херцоги были отъ рода на Велфы-ты; а имя-то Хибелины станало отъ швабскѣ-тѣ укрѣпенѣ оградѣ Вейблинхенъ, която была на Хохенштауфены-ты). Конрадъ побѣдилъ и отнялъ Бавариѣ отъ противника си.

Хохенштауфени-ти не само нерачили да устѣпвать на папы-ты, а напротивъ глядали да гы подчинять изново подъ царскѣ-тѣ си власть. Затова папы-ты зели странѣ-тѣ на Велфы-ты, и ся съединили още съ италианскы-ты (ломбардскы-ты) градове, конто глядали да ся избавять отъ нѣмскый хомоть. Така и въ Италиѣ ста-